

პატრიარქის საშობაომიმართვა

+ ბარდლომეუსი

უფლის წყალობით კონსტანტინეპოლის არქიეპისკოპოსი, ანალო რომისა და მსოფლიო პატრიარქი ერთად ეკლესიას მადლი, წყალობა და მშვიდობა ბეთლემში დაბადებული მხსნელი ქრისტესაგან

წმინდა და ღვთისმოყვარე ძმებო ქრისტეს საყვარლო მზილებო!

ქრისტეს შობის დღესასწაულს ზეიმით ჩვენ ვაქვებთ ჰიმნებში და საეკლესიო გალობებში ჩვენი გულისთვის წამებული აღმიანს, და აღმიანური ბუნების მიღებით უფლებს, რათა გამოგვხსენით „სატანის მიწობისაგან“ და აღმიანური მოღმისთვის სამოხნის კარების გაღებით ქრისტეს ეკლესია ხარობს, ლიტურგიულად განიცდის ღვთაური იკონიომის ყველ ღვთაურ საიდუმლოს, ელოდება ესნატოლოგიური მეუფების დადბას, ქრისტეს ბრწყინვალე დადბაში გვთავაზობს რწმენის კეთილადდსტურებას, იმედა და სიყვარულს მსოფლიოში.

ეკლესიის ხასიათი - „ არა ამ ქვეყნოური“ - არა მარტო არ განაყენებს ეკლესიას ისტორიულ და სოციალურ სინამდვილსგან, არამედ ასუფლებს და ამყარებს მის არსებობას. ამიტომ ეკლესია, რომელიც უვლელდა ატარებს თავის ცნობიერებაში აღმიანის მუდმივ დანიშნულებას, ემსახურება მის მოხლონილებებს, აფქვევს, როგორც კეთილი სამაროეტელი „ ზის და ღვინოს“ მის ჭროლებზე, ხდება „ ანლობელი“ ყველსთვის, ვინც „ მძარცველებს შეხვდა“ (ლუკა 10:25-37), კუნავს თანამედროვე „ ცივილიზაციის ავაღყოფებს“, უნათებს გულსა და გონებას აღმიანებს. როგორც სული წმინდის არსებობა მოწმუნის ცნობრებაში, სულიერება ნიშნავს საქმის მტყიცებულებას და სიტყვას ჩვენი რწმენისადმი და არაფერი აქვს საერთო არაფრის მთქმელი თვითჩაკეტობაზე. სული წმინდა - ცნობრების მომცემელი, მადლის წყარო ცნობრების მიწუნელი, ცნობრება და სინათლე. ქრისტეანი - აღმიანი, რომელიც ანთა ღვთის სიყვარულით აღმიანი და სიკეთე, მიმავალი აქტურ და შემოქმელი.

ამ წელს ისევ ისმის ქრისტეს შობის სახარება, თანამედროვე ცივილიზაციის გარემოებაში, სადაც უწაღესი ფსეულობა მიაქვს „ კერძო წესებს“. ეგოცენტრიზმი და მაცლური თვითრეაღოზაცია აქვეითებენ სოციალურ ერთობას, აღწებენ უნთერთ სიყვარულს სულსა და სოლოდრობას და აღმიანთა შორის უნთერთობის მექანიზციას ანდენენ. გაუთავებელი ეკონომიზაცია და სეკულარიზაცია მხოლოდ აღწმავებენ ეკონსტენციალურ ვაკუუმს და მიყავთ აღმიანის შემოქმედებითი ძალების გადხრამდ.

ეკლესიას არ შეუძლია ამ მოვლენების უარყოფა, რომლის შედეგებიც პირველორგში ჩვენს ანაღაზრდებს ენება, ტექნოლოგიური ცივილიზაციის თავბრუდმხვევი მოწმობილობით და მრავალხანოგანი დაპირებებით „ ცრუ სამოხებების“. წმინდა და დადა ეკლესიამ მარდმადადებლური ტაძრისა (კრიტი 2016) დაბეჯითებით მოწმოდ ანაღაზრდობას „ გაეთვითგნობიერებინათ თუ რა წარმოადგენდა მრავალხანოგან და ღვთისკურთხეული ტრადციების მარდმადადებლურ ეკლესიის მატარებელს და ამასთანავე მის გამგრძელებელს. იგი მოწმოდებულა მამაკაცურად დიკვას, აქციურად დაამწმავოს მარდმადადებლობის მარდაული სიწმინდეები, რათა ატაროს მაცოცხლებელი „ ქრისტეანიული მოწმობა“ (სამხარეო მიმართვა, 8-9).

ასეთოვე რწმენით წმინდა და დადა ტაძრის მხარდაჭერთად აგრეთვე უხლესი არჩევნებით და აღსაყდრებით ანალო არქიეპისკოპოსებისა ამერკის, ავსტრის, ფატაროს და დადა ბრიტანეთის სამ დადა ეპარქიებში მსოფლიო ტანტისა დასპორში, ჩვენ ვაცხადებთ 2020 წელს „ სულიერ განანლების და ანაღაზრდებზე სათანადო ზრუნვის წელად“, მოგიწოდებთ ყველ ჩვენ საეკლესიო მსახურებსა და მოწმუნებებს მიიღონ მონაწილეობა და თანადრომა გააწიონ ამ შთამაგონებელდაღსნმევას.

ჩვენ ვცდლობთ განვავითაროთ „ სამოდრო მსახურების დალოგი“ შემოქმედებით ფნატრიზმი და ხედაით უწყვეტი რწმენით ღვთისგან გამომავალი მადლისა და აღმიანის თავისუფლების ძაღს დაჯერებით ეს სამოდრო მსახურება კონცენტრირებული თითოეული აღმიანის პიროვნებაზე, უნდა გადააფქრებინონ ანაღაზრდებს „ საკურთხელო აზრის“ ძიებისაგან და „ თვითმყოფულება“ - სიყვარულისკენ, რომელიც „ არ ეძებს თავისას“ და „ უფლებს სურს“, „ კარგი“ - „ კარგისკენ“, „ უასრული კითხვებიდან“ - „ ერთ მომხმარებლისაკენ“,

ამავდროულად თითოეული მათგანის ნიჭის განვითარების დახმარებით ჩვენი ჭეშმარიტად თავისუფალი „მე“ იბადება თავგანწირვით

ქრისტიანული აზროვნების გამოვლიძების საფუძვლად დღევანდელ დღეებში რჩება გამოცდლება და ქრისტიანული მსახურების გაგება ალქმა, მისი საერთო ევქარისტული და ესქატოლოგიური თვისებების ალქმა. ანაღაზრებმა უნდა აღიარონ, რომ ეკლესია არ არის „ქრისტიანული წრე“, არამედ „ქრისტეს სხეულია“ ჩვენ მოგუწოდებთ მსოფლიო წმინდა ქრისტეს ეკლესიის მსახურებს კენოტიკური სამოძღვრო მოხილწივისაკენ. ჩვენ არ უნდა ველოდეთ სანამ ჩვენი ანაღაზრად გოგობიჭები მოვლენ ჩვენთან, ჩვენ თავად მივალთ მათთან, არა როგორც მოსამარულეები, არამედ როგორც მეგობრული „კეთილი მოძღვროსადმი“ მიბაძვის მსგავსად რომელიც „თავის სიცოცხლეს თავის ცხვრებს წირავს“ (ინ.10.11.) მწყემსი ყოველთვის ყურადღებიანი და ფრწხილია, მან იცის ანაღაზრების მოხროგნები და მათი სოციალური წრე, რათა შესაბამისად მოიქცნენ. მისი სამოძღვრო მონაწილეობა შთააგონებს და ხელმძღვანელობა საეკლესიო ტრადიციებიდან, ანაღაზრებს უწრლოდ „დახმარებას“ კი არ სთავაზობენ, არამედ „ჭეშმარიტ“ თავისუფლებას „რომლითაც ქრისტემ განგვათავისუფლო ჩვენ“ (გალწ:1).

ამ აზრებით ჩვენ პატრისციმით თაყვანს ვცემთ ბეთლემის ღვთაურ პატარას, და ყველას გისურვებთ სადღესასწაულო საშობაო დროდ და მომავალი ნაყოფიერი ანაღ მხსნელი წოდდნ, ცხოველხმყოფელი კურხევა და უთლესი მადლი კაცობრობისათვის მოვლინებული მხსნელი ქრისტით. როგორცაა „ჩვენთან არს უფლო“ გქონდთ

ქრისტეს შობა 2019

+ყველ თქვენთვის მხურგალე კონსტატინეპოლელი მლოცველი ყველ ეკლესიაში სადღესასწაულო საშობაო წირვის შემდგ წასაკითხი.